

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1723/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда, Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Ракића и окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића, адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.11/23 од 12.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр.159/24 од 19.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.12.2024. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ракића, адвоката Живорада Лекића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.11/23 од 12.12.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр.159/24 од 19.03.2024.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К.бр.11/23 од 12.12.2023.године окривљени Александар Ракић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године, док је окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је изречена новчана казна у износу од 110.000,00 динара коју је окривљени обавезан да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року суд ће изречену новчану казну заменити казном затвора, тако што ће окривљеном за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне утврдити један дан затвора.

Истом пресудом на основу одредбе члана 87. и члана 246. став 8. КЗ према окривљеном Александру Ракићу је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, па је од истог одузета опојна дрога Cannabis (коноплја) укупне нето масе 0,42 грама и мобилни телефон марке „...“, модел „...“, са СИМ 1 картицом ..., IMEI ... и IMEI ..., а који предмети су одузети по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац од 28.10.2022. године.

На основу члана 87. КЗ и члана 246а став 5. КЗ према окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела, па је од истог одузета опојна дрога Cannabis (конопља), укупне нето масе 4,30 грама и мобилни телефон марке „...” модел ..., СИМ 1 0..., IMEI 1 ... и IMEI 2 ..., који предмети су од окривљеног одузети по потврдама о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац од 28.10.2022. године.

На основу члана 261. и 264 ЗКП окривљени су обавезани да суду исплате на име паушала износе од по 10.000,00 динара и да солидарно на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда исплате износ од 5.888,00 динара и да ВЈТ-у у Крагујевцу на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва исплате износе од по 32.953,03 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр.159/24 од 19.03.2024. године делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, па је преиначена пресуда Вишег суда у Крагујевцу К.бр.11/23 од 12.12.2023. године, у ставу II изреке, у осуђујућем делу у односу на окривљеног АА само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, сходно одредбама члана 4., 42., 45. и 54. Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од 3 месеца, док су у осталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу и жалбе браниоца окривљеног Александра Ракића и браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Александра Ракића, адвокат Живорад Лекић, због повреде закона из члана 16., 84. и 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, укине побијане пресуде у односу на окривљеног Александра Ракића и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен и нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба

члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног Александра Ракића, адвокат Живорад Лекић је у захтеву за заштиту законитости указао на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи да потврда о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац број 55560/22 од 28.10.2022.године којом је од окривљеног АА одузето 7,51 грама опојне дроге марихуане и коју је потписао, није сачињена у складу са законом. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже тако што наводи да је садржина наведене потврде супротна објективним чињеницама које су проистекле из прегледа возила, с обзиром да је возило у коме је пронађена марихуана припадало окривљеном Александру Ракићу и да је самим тим опојна дрога могла бити одузета само од њега, а не од окривљеног АА, који није био у поседу предметне марихуане, а што је утврђено на основу исказа окривљених и полицијског службеника ББ.

Иако бранилац окривљеног формално означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, исту образлаже наводима да је потврду о привременом одузимању предмета потписало лице код којег није пронађена опојна дрога и истовремено указује да су тиме повређени чланови 16. и 84. ЗКП. Овим наводима, по оцени Врховног суда, бранилац оспорава утврђено чињенично стање и полемиче са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како повреде одредби чланова 16., 84. и 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног Александра Ракића, адвоката Живорада Лекића, у овом делу, оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву још наводи да је окривљеном повређено право на правично суђење прописано одредбом члана 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода те да је у овој правној ствари реч о питању од значаја за правилну и уједначену примену права.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободe окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у овом делу захтев за заштиту законитости нема законом прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. и 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић